

Team Rudy

NIC BALTHAZAR / RUDY MORREN

Schaamteloos hulp vragen: gewoon doen!

Pieter T'Jonck

Gezien op 02 augustus 2026
Docville Festival Kinopolis, in de rand van TAZ26

Theater aan Zee is dan wel nog niet zo groot dat het zijn eigen 'Off' festival voortbracht, maar toch is er in de marge van het festival deze week nog een hartverwarmende – en onthullende – documentaire te zien. 'Team Rudy' van Nic Balthazar is het verhaal van Rudy Morren, een acteur die zichzelf en zijn omgeving heruitvond toen hij het verdict te horen kreeg dat hij aan de ziekte van Parkinson leed. Nog te zien vandaag in Kinopolis Oostende.

04 AUGUSTUS 2026

Je wenst het zelfs je ergste vijand niet toe. Toen Rudy Morren, een acteur die triomfen vierde in vele tv-series én op de planken hoorde dat hij aan Parkinson leed, leed ook zijn relatie schipbreuk. Plots stond hij er alleen voor, en daagde het hem dat hij ook afscheid moest nemen van zijn carrière als acteur. Heel veel afscheid, heel weinig perspectief.

Op café

Hij besepte dat hij het niet alleen zou trekken en stapte naar zijn buurtcafé Mombassa, nodigde een hoop stamgasten uit om bij hem thuis ossobuco te eten en vroeg toen plompverloren, bij wijze van wederdienst, om hulp. Raar, maar waar: na een moment van stilte stemden alle gasten erin toe om deel te worden van 'Team Rudy'. Dat team, aanvankelijk 18 man, telt ondertussen zo'n 38 mensen, en dat zijn, op enkelingen als als Michaël Pas na, heus niet allemaal mensen uit de theaterwereld.

Dat is maar één deel van het verhaal. Ondanks die hulp blijft leven met Parkinson een calvarieweg. De ziekte, dat leer je hier, heeft namelijk een vernietigende werking op de dopamineproductie in de hersenen, het hormoon geeft je zin in het leven. Morren getuigt herhaaldelijk over die 'klootzak' die hem berooft van zijn energie en zijn *drive*.

Morren bleef de ergste misère bespaard omdat hij durfde over zijn eigen schaduw heen te

stappen om hulp te vragen.

Daarnaast zijn er ook de bekende, en lastige gevolgen als beven en gebrekkige coördinatie. Dat zie je in veel kleine scènes: als Rudy met moeite zijn broek kan aandoen of, openingsbeeld van de film, hij zelfs zijn bed nauwelijks uit geraakt.

Het is wellicht dat soort falen dat iemand die lijdt aan de ziekte een schaamtegevoel bezorgt: plots is niets wat vroeger vanzelf sprak nog mogelijk. Je mislukt. Het mooie van deze documentaire is dat ze toont dat Morren de ergste misère bespaard bleef omdat hij durfde over zijn eigen schaduw heen te stappen om hulp te vragen. Deels aan halve vreemden. Dat is een belangrijke les: durf hulp vragen. Sluit je niet op in schaamte en miserie. Mensen geven graag hulp.

Wonderdokters en pesticiden

Tegelijk, en ook dat is opmerkelijk, bleef Morren er het beste van maken. Hij begon – met succes – thrillers te schrijven. Nog opmerkelijker is dat hij samen met Aline Cornelissen, terug ging werken aan een theatervoorstelling: een monoloog van Anton Tsjechov die hij zo naar zijn hand zette dat zijn persoonlijke wedervaren er in weerklinken. Een van de mooiste scènes is die waarin hij voor zijn 'Team Rudy' een try-out speelt van dat stuk.

Morren had, bij alle ongeluk, ook veel geluk: hij bleek de geknipte kandidaat voor DBS of *deep brain stimulation*, een medische ingreep waarbij twee elektrodes in de schedel geplaatst worden die de effecten van Parkinson onderdrukken. De documentaire brengt het proces levendig, maar beknopt in beeld. Het middel blijkt onverwacht sterk te werken, zo sterk zelfs dat de acteur af en toe in een staat van complete euforie verzeilt. Het blijft echter een proces van vallen en opstaan: er zijn ook momenten dat het systeem niet werkt.

Parkinson is een ziekte die door mensen gecreëerd is en zienderogen meer slachtoffers eist.

Tijdens dat medisch proces komt, tenslotte, ook een schokkend feit aan het licht. De ziekte van Parkinson blijkt helemaal niet genetisch bepaald. Er is een nauwkeurige overeenstemming tussen de incidentie van de ziekte en locaties waar veel pesticiden gebruikt worden. Het is een ziekte die door de mens gecreëerd is en zienderogen meer slachtoffers eist. Wie had het daar in het Europees Parlement nu weer over versoepelingen van het verbod op pesticiden? Of was men teveel bezig met klimaatontkenning?